

РЕШЕНИЕ

№ 2635

гр. София, 31.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 13.05.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Славина Вladoва

Мартин Аврамов

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Тасков, като разгледа дело номер **1810** по описа за **2011** година докладвано от съдия Славина Вladoва, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 221 от АПК във връзка с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН.

Производството е образувано по жалба на „К. БГ” със седалище гр. С. срещу съдебно решение от 18.01.2011г. по нахд № 9322/2010г., постановено от СРС, НК, 94 състав, с което е изменено наказателно постановление № 22 - 2201057 от 23.04.2009г. на Директора на Д.„ИТ” – гр. С., с което е наложено административно наказание имуществена санкция в размер 10 000 лв. на основание чл. 416 ал. 5 във връзка с чл. 414 ал. 1 от КТ за извършено нарушение на чл. 245 ал. 1 от КТ на „К.” със седалище гр. С., като е намалил размера на наложената имуществена санкция от 10 000 лв. на 1 500 лв.

В жалбата си жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно и постановено в нарушение на закон. Твърди, че при издаване на НП са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, а именно не е дадена възможност на жалбоподателя да изложи възражения по съставения АУАН, като по този начин той е бил лишен от възможността да се защити. Твърди, че по този начин са нарушени чл. 52 и чл. 44 ал. 1 от ЗАНН, които нарушения са съществени. Иска оспореното съдебно решение да бъде отменено и да бъде постановено друго, с което се отменя НП.

Ответникът по касация не се явява в открито съдебно заседание и не изразява становище по жалбата.

Представителят на С. прокурор Т изразява становище, че жалбата е неоснователна. След като се запозна с материалите по делото и представените доказателства съдът установи, че жалбата е подадена в срок, от страна – адресат на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение СРС е приел, че в съдебното производство, доказано по безспорен начин от събраните писмени и гласни доказателства, е установено нарушението, вменено на нарушителя, а именно, че касаторът в качеството си на работодател не е гарантирало за м. декември 2008г. изплащането на трудовото възнаграждение в размер на 60 на сто от брутното трудово възнаграждение, но не по – малко от минималната работна заплата за страната на К Ф Ф – на длъжност директор на Д. „Т р” в „К. БГ” . Приел е и се е аргументирал, че при издаване на НП и съставяне на АУАН не са допуснати съществени правила на административно производствените правила. За да постанови оспореното решение СРС е събрал и обсъдил всички относими и събрани по делото доказателства – писмени и гласни, а именно разпита на актосъставителя и на К Ф. На последно място за да постанови оспореното решение СРС е преценил и приложил последвалият по – благоприятен закон в хода на процена.

Настоящият състав намира, че първоинстанционното решение е правилно и законосъобразно, по изложените в него аргументи. Правилно първоинстанционният съд е преценил събраните доказателства в тяхната съвкупност и в тази връзка правилно е приел, че извършеното нарушение е доказано безспорно

На второ място неоснователно е възражението на касатора, че решението на СРС е незаконосъобразно, тъй като същият не е отчетел налично съществено нарушение на административно производствените правила, а именно фактът, че не му е дадена възможност да направи възражение по акта и по този начин НП е постановено без да бъдат обсъдени тези възражения, съответно при непълнота на доказателствата, като по този начин му е отнета възможността да се защити. Видно от събраните по делото доказателства АУАН е връчен на една от управителките В П. В АУАН има графа, в която е посочено, че е за „обяснения или възражения на нарушителя”. Тази графа е празна, т.е. управителката на нарушителя в качеството ѝ на представителен орган на дружеството – нарушител, не се е възползвала от възможността да направи възражение по акта при съставянето му и при връчването му. На второ място под АУАН е посочена изрично и другата възможност на нарушителя - в 3 дневен срок от подписване на акта да направи възражение по него. Нарушителят и касатор в това производство не се е възползвал и от тази възможност. За органът не съществува задължение да чака безкрайно нарушителят да направи възражение, за него съществува задължението да изчака възражението в дадения 3 дневен срок, което той е и направил. Във връзка с това настоящият състав намира неоснователно наведеното възражение от касатора за допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, като намира за необходимо да добави, че е недопустимо последният да черпи права от собственото си процесуално бездействие.

На последно място съставът на СРС правилно е отчетел наличието на последвал издаването на НП по – благоприятен закон и съответно го е приложил.

Във връзка с изложеното дотук Административен съд С. – град, XI Касационен състав смята съдебно решение от 18.01.2011г. по нахд № 9322/2010г., постановено от СРС,

НК, 94 състав, за законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено.
Воден от горното и на основание чл. 221 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 18.01.2011г. по нахд № 9322/2010г., постановено от СРС, НК, 94 състав, с което е изменено наказателно постановление № 22 - 2201057 от 23.04.2009г. на Директора на Д.,,ИТ” – гр. С..

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: